

Fononi v 1D

Mihaly, naloga 6.5.

Mitja Štimulak

19. oktober 2011

1 Naloga

Kakšna je karakteristična nizko in visoko temperaturna odvisnost *števila fononov* (N), *fononske energije* (E) in *specifične toplote* (C_v) za enodimenzionalni fononski plin, če energijsko disperzijsko relacijo opišemo z Debyevo aproksimacijo.

1.1 Debyeova aproksimacija

Z Debyevo aproksimacijo poskušamo opisati nizko in visoko temperaturno limito specifične toplote. To dosežemo tako, da predpostavimo **linearno disperzijsko zvezo**

$$\omega = ck \quad (1)$$

in integrala v k -prostoru ne izvedemo samo v prvi Brillouinovi coni, ampak po **sferi z radijem** k_D .

Radij k_D izberemo tako, da vsebuje natančno M dovoljenih valovnih vektorjev, kjer je M število atomov v kristalu. Za 1D kristal tako zapišemo

$$\frac{2\pi}{L}M = k_D \quad (2)$$

$$k_D = 2\pi n \quad (3)$$

kjer je n številska gostota delcev.

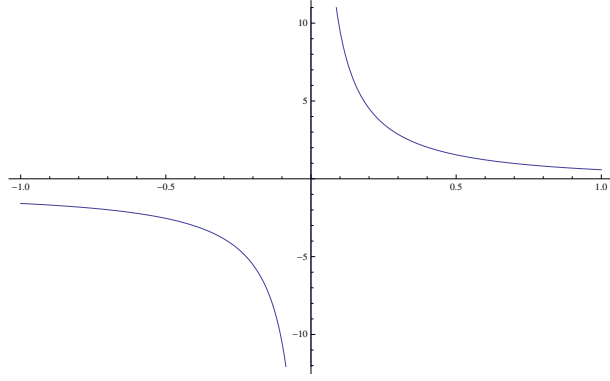
Gostoto stanj lahko potem zapišemo kot

$$D(\omega)d\omega = \frac{L}{\pi} \frac{dk}{d\omega} d\omega = \frac{L}{c\pi} d\omega \quad (4)$$

1.2 Število fononov

Povprečno zasedenost enodelčnega stanja n_k zapišemo z Bose-Einsteinovo statistiko.

$$\langle n_k \rangle = \frac{1}{e^{\beta\hbar\omega_k} - 1} \quad (5)$$

Slika 1: $\frac{1}{e^x - 1}$

Število fononov torej dobimo tako, da seštejemo po vseh enodelčnih stanjih.

$$N = \sum_k \langle n_k \rangle \quad (6)$$

V skladu z zgornjo aproksimacijo lahko vsoto nadomestimo z integralom.

$$N = \int_0^{\omega_D} D(\omega) \frac{d\omega}{e^{\beta\hbar\omega} - 1} \quad (7)$$

1.2.1 Nizka limita

Za lažje računanje najprej uvedemo novo spremenljivko $x = \beta\hbar\omega$.

$$N = \frac{L}{c\pi} \int_0^{\frac{x}{\beta\hbar}} \frac{dx}{\beta\hbar} \frac{1}{e^x - 1} = \infty \quad (8)$$

Slika 1 prikazuje graf funkcije $1/(e^x - 1)$. Vidimo, da integral za $x \rightarrow 0$ divergira. $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{1}{e^x - 1} = \infty$.

1.2.2 Visoka limita

Iz istega razloga kot zgoraj tudi za visoke temperature integral divergira. Kar vidimo tudi tako, da imenovalc razvijemo. Ker integrand divergira kot $1/x$ v limiti $x \rightarrow 0$ je integral enako ∞ .

$$N = \frac{L}{c\pi\beta\hbar} \int_0^{\frac{x}{\beta\hbar}} \left(\frac{1}{x} + \dots \right) = \infty \quad (9)$$

1.3 Energija

Energijo zapišemo kot

$$E = \int_0^{\omega_D} d\omega D(\omega) f \cdot \hbar\omega = \int_0^{\omega_D} \frac{L}{\pi c} \frac{\hbar\omega}{e^{\beta\hbar\omega} - 1} d\omega \quad (10)$$

Nizka temperatura Zgornjo mejo postavimo v neskončnost. Uvedemo novo spremenljivko $x \equiv \beta\hbar\omega$.

$$E = \frac{L}{\pi c} \frac{1}{\beta^2 \hbar} \int_0^\infty \frac{x}{e^x - 1} dx = \frac{\pi L}{6c\hbar} (k_B T)^2 \quad (11)$$

Visoka temperatura Za visoke temperature zopet uporabimo zgornji razvoj.

$$\begin{aligned} E &= \frac{L}{c\pi} \int_0^{\omega_D} \frac{\hbar\omega d\omega}{\beta\hbar\omega + \frac{(\beta\hbar\omega)^2}{2} + \frac{(\beta\hbar\omega)^3}{6} + \dots} = \frac{L}{\pi c} \int_0^{\omega_D} \frac{\beta\hbar\omega}{\beta} \frac{1}{\beta\hbar\omega} \left(1 - \frac{(\beta\hbar\omega)}{2} + \frac{(\beta\hbar\omega)^2}{12}\right) d\omega \\ &= \frac{L}{\pi c} (k_B T) \left(\omega_D - \frac{\beta\hbar\omega_D^2}{4} + \frac{(\beta\hbar)^2 \omega_D^3}{36}\right) \end{aligned} \quad (12)$$

1.4 Specifična toplota

Če postavimo $x \equiv \beta\hbar\omega$, zapišemo specifično toploto z

$$C = k_B \int_0^{\omega_D} d\omega D(\omega) \frac{x^2}{(e^{\beta\hbar\omega} - 1)^2} \quad (13)$$

Še lažje jo izračunamo direktno iz energije.

$$c_V = \frac{\partial E}{\partial T} \quad (14)$$

Nizka temperatura

$$C = \frac{\pi L}{3c\hbar} k_B^2 T \quad (15)$$

Specifična temperatura pri nizkih temperaturah narašča linearno, v nasprotju s 3D kristalom, kjer je odvisnost $\propto T^3$.

Visoka temperatura

$$C = \frac{L}{\pi c} (k_B \omega_D - \frac{\hbar^2 \omega^3}{k_B T^2} + \dots) \quad (16)$$

Za visoke temperature pa prav tako, kot pri 3D kristalu dobimo konstantno vrednost. (Dulong–Petit)